

”Corpus Christi högtidsdag”

”Detta är min Kropp ...” och Jesus offerar sig, gömd under brödets gestalt. Nu är han där, med sitt Kött och sitt Blod, med sin Själ och sin Gudom.

Densamme nu som den dag aposteln Tomas satte sina fingrar i hans förhärlicade Sår. – Och ändå går du så många gånger förbi, utan att göra ens en antydning till hälsning av ren artighet, som du gör med vilken bekant som helst som du möter längs vägen. – Du har betydligt mindre tro än Tomas.
(Plogfåran, nr. 684)

22 juni

I dag, då vi firar Corpus Christi, betraktar vi tillsammans vidden av Herrens kärlek. Den har fått honom att dröja kvar hos oss, gömd under sakramentets gestalter. (...)

Framför allt bör vi älska den heliga Mässan, som måste vara vår dags mittpunkt. Om vi deltar väl i Mässan, hur skall vi kunna annat än fortsätta tänka på Herren under resten av dagen, för att inte avlägsna oss från hans närvaro, för att arbeta som han arbetade och älska som han älskade? Låt oss lära oss att vara tacksamma mot Herren för denna hans gest av tillgivenhet: att han inte velat begränsa sin närvaro till stunden för Mäsoffret, utan beslutat att stanna kvar i den heliga hostian som förvaras i tabernaklet.

Corpus Christi—processionen gör Kristus närvarande i världens byar och städer. Men jag vill upprepa att denna närvaro inte får vara en händelse som varar en enda dag, en upplevelse man ser och sedan glömmer. Att Jesus går förbi måste få oss att tänka på att vi även bör upptäcka honom i våra vardagliga göromål. Utöver denna torsdags högtidliga procession bör det finnas en tyst och enkel procession i varje kristens vardag: en kristen är nämligen en människa bland andra men känner glädjen av att ha fått ta emot tron och det gudomliga uppdraget att handla så att Herrens budskap på jorden förnyas. Vi saknar inte fel, elände eller synder. Men Gud är med människorna, och vi måste göra så att han kan använda sig av oss och hans vandring bland hans skapade varelser kan pågå oavbrutet.

Låt oss därför be Herren att han må ge oss en djup eukaristisk fromhet, så att vårt personliga umgänge med honom uttrycks med glädje, frid och en strävan efter rättvisa. Därigenom kommer vi att göra det lättare för andra att känna igen Kristus. Vi kommer att bidra till att sätta honom på toppen av all mänsklig verksamhet. (När Kristus går förbi, nr. 150-156)